

18 Ιουνίου 2023

Οι Αγιορείτες Άγιοι ως άγγελοι στα σπήλαια, στις τρώγλες και στους λόφους μετέτρεψαν τον Άθω σε δεύτερο Ουρανό!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης

Οι Άγιοι Πατέρες οι εν τω Αγίω Όρει του Άθω.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Λόγος Εγκωμιαστικός,
Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμψάντων¹**

Τη Β΄ Κυριακή Ματθαίου ψάλλομεν την Ακολουθίαν των Αγιορειτών Πατέρων

Μέρος Α΄

Οσιακή Πανήγυρις, πάντες οι δήμοι των Οσίων συνάχθητε. Μοναστών και Μιγάδων εορτή σήμερον εις την του Χρίστου Εκκλησία ανέτειλε. Τα πλήθη των Μοναστών και Μιγάδων [κοσμικών] συνεορτάσατε.

Καινή και κοινή μνήμη πάντων των του Όρους αγίων Πατέρων εξέλαμψε. Καινά και κοινά άσματα πάντες κοινώς οι εν τω Όρει Πατέρες ψάλατε.

Διά τι κοινά; Ότι κοινοί προστάται και ευεργέται όλου κοινώς του Αγιωνύμου Όρους και οι θείοι ούτοι Πατέρες εφάνησαν.

Διά τι καινά; Ότι καινή και νεοφανής και η τούτων μνήμη· εις μεν τους ανωτέρω και παλαιούς χρόνους ουδαμώς τελουμένη, ήδη δε εις τους καθ' ημάς καιρούς δικαίως και ευλόγως εορταζομένη.

Επειδή δεν ήτο δίκαιον των μεν εν Σινά και Ραϊθώ αναιρεθέντων [σφαγιασθέντων] οσίων Πατέρων να εορτάζωμεν την μνήμην κοινώς, οίτινες δεν έγιναν αίτιοι τοσούτων αγαθών εις ημάς, των δε εν τω Αγίω Όρει τούτω Αγίων Πατέρων, των αναιρεθέντων υπό τε των απίστων Αράβων, και υπό των κακοδόξων λατινοφρόνων², να παραβλέψωμεν την μνήμην αγέραστον, και να μην εορτάζωμεν τούτους πάντας κοινώς, οίτινες έγιναν εις ημάς μυρίων αγαθών πρόξενοι.

Δεν ήτο πρόπον, κοινώς μεν να εορτάζωμεν εν τω Σαββάτω της Τυρινής τους άλλους Οσίους Πατέρας, τους εν τη Λιβύη και Αιγύπτω και Θηβαίδι ασκήσαντας, οι οποίοι δεν εστάθησαν εις ημάς τόσον ευεργέται, τους δε εν τω Όρει τούτω του Άθω ασκήσαντας θείους Πατέρας να μη εορτάζωμεν κοινώς ομού πάντας, οίτινες εφάνησαν αληθώς εις όλους ημάς, όσοι κατοικούμεν το Όρος τούτο, παντοδαποί ευεργέται, και προστάται, και έφοροι· όχι μόνον διά λόγων, αλλά και δι' έργων· όχι μόνον κατά την ψυχήν, αλλά και κατά το σώμα· όχι μόνον ζώντες, αλλά και μετά θάνατον.

Διότι ούτοι οι τρισμακάριστοι Πατέρες και Όσιοι, τον πρώην άγριον τούτον Άθω εις θαυμαστήν μετέβαλον ημερότητα.

Ούτοι τον ακατοίκητον τούτον τόπον κατοικήσιμον έδειξαν και την έρημον πόλιν εποίησαν, με τας ιεράς Λαύρας, και ευαγή Μοναστήρια, και Μονύδρια, και Σκήτας, και Κελλία, τα όποια εις διάφορα μέρη του Όρους έκτισαν.

Όχι δε μόνον έκτισαν, αλλά και επροίκισαν αυτά με διάφορα υποστατικά, και με πράγματα κινητά και ακίνητα, προς ανάπαυσιν των ενασκουμένων αδελφών. Και όχι μόνον επροίκισαν, αλλά και πλήθη Μοναζόντων εις αυτά συνήθροισαν.

Όθεν διά μέσου αυτών, εδώ όπου πρότερον εκατοίκουν άλογα ζώα και θηρία και δράκοντες, τώρα κατοικούσι πανταχού άνθρωποι λογικοί· και όχι μόνον απλώς λογικοί, αλλά άνθρωποι, οίτινες με το υλικόν τούτο σώμα, αγωνίζονται να μιμηθώσι των ασωμάτων και αύλων Αγγέλων την πολιτείαν, και παρομοιάζουσι με την παρεμβολήν εκείνην των Αγγέλων, την οποίαν είδεν ο Πατριάρχης Ιακώβ και είπε· «Παρεμβολή Θεού αυτη» (Γεν. λβ'2)· διά την οποίαν προσφυώς είπε και ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος· «Όσπερ Αγγέλων παρεμβολή Αγίων· ούτω Μοναχών πλήθος επί το αυτό, διά παντός εχόντων την διάνοιαν προς Θεόν».

Ούτοι οι θείοι Πατέρες, ως εύοσμα κρίνα και ως άνθη τερπνά, και ως αγλαόκαρπα δένδρα εδώ βλαστήσαντες, άλλον νοητόν παράδεισον τον τόπον τούτον απέδειξαν.

Ούτοι ως άγγελοι, εις τα σπήλαια, και εις τας τρώγλας, και εις τας κοιλάδας, και πεδιάδας, και εις τους λόφους, και παραθαλασσίους τόπους του Όρους τούτου ασκήσαντες, δεύτερον ουρανόν τούτο απεκατέστησαν.

Όθεν δι' αυτών, εδώ όπου πρότερον ήκούοντο μόναι οι φωναί των αγρίων ζώων, τώρα ακούονται και λαλούνται πανταχού ύμνοι αγγελικοί και ουράνιοι, εις την Αγίαν και Ζωοποιόν και Υπερούσιον Τριάδα αναφερόμενοι.

Και διά να είπω με συντομίαν, ούτοι οι τρισόλβιοι Όσιοι, ως φιλόπαιδες Πατέρες τας διδασκαλίας και τύπους και διατάξεις αυτών παρέδωκαν εις ημάς, ως κληρονομίαν

πατρικήν τε και αναφαίρετον, και με αυτάς, ωδήγησαν μεν έτι ζώντες, πλήθη Μοναχών

εις τας ευθείας τρίβους της σωτηρίας, οδηγούσι δε και μετά θάνατον, πάντας ημάς, τα πνευματικά αυτών τέκνα, εις ζωήν την αιώνιον, και ως Ποιμένες αληθινοί μεριμνώσι

δι' ημάς την Ποίμνην αυτών, και μας φυλάττουσιν από πάσαν ανάγκην και εναντίαν περίστασιν, με τας προς Θεόν αενάους πρεσβείας των.

Όθεν έπρεπε κατά παν δίκαιον, έπρεπε, (λέγω και τρίτον) έπρεπε· καθώς όλοι ούτοι

οι θείοι Πατέρες και Όσιοι, εις ένα και τον αυτόν ιερόν τούτον τόπον ηγωνίσθησαν, και ευηρέστησαν τω Θεώ, και ηγίασαν, ούτω και εις μίαν και την αυτήν πανήγυριν να πανηγυρίζονται, και με τα αυτά εγκώμια και πνευματικά άσματα να εγκωμιάζονται, και εις μίαν και την αυτήν εικόνα να εξιστορώνται, ως αδελφοί κατά Πνεύμα και ομόσχημοι και ομότροποι· οι Ιεράρχαι και Όσιοι· οι Ομολογηταί και Μάρτυρες· οι Ιερομάρτυρες και Οσιομάρτυρες· οι Μυροβλύται και πάντες οι λοιποί Ονομαστοί και Ανώνυμοι· οι τε εν Κοινοβίοις, και εν ησυχία, κατά διαφόρους καιρούς και τρόπους εις το Όρος τούτο την ζωήν τελειώσαντες, και διά τούτο Αγιορείται καλούμενοι. Επειδή, κατά τον θείον Δαβίδ, «Ιδού δη τι καλόν ή τι τερπνόν, αλλ' ή το κατοικείν αδελφούς επί το αυτό;» (Ψαλμ. ρλβ' 1).

Διά τούτο, κοινή ψήφω και γνώμη πάντων ημών, των εν τω Αγίω Όρει ευρισκομένων πατέρων και αδελφών, εις τους υστέρους τούτους χρόνους εδιωρίσθη να εορτάζεται από όλους τους Αγιορείτας απαραβάτως και χρεωστικώς κατ' ενιαυτόν, η κοινή αυτή πάντων των του Όρους Αγίων Πατέρων Πανήγυρις.

Συνεχίζεται

1. Του Οσίου Πατρός ημών Νικοδήμου του Αγιορείτου, διεσκευασμένος κατά την φράσιν και συμπληρωμένος δι' Υπομνημάτων περί των εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης διαλαμψάντων Οσίων Πατέρων. Από τον «Μέγα Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος, Πεντηκοσταρίου.

2. Η μνήμη των υπό των Λατινοφρόνων αναιρεθέντων εν Αγίω Όρει Οσίων Πατέρων επιτελείται των μεν Δώδεκα Βατοπαιδινών μετά του Ηγουμένου αυτών Ευθυμίου τη δ' Ιανουαρίου, των δε Εικοσιέξ Ζωγραφιτών τη κβ' Σεπτεμβρίου.

Από τον «Μέγα Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος Πεντηκοσταρίου.

PERMANENTLY_REMOVED